

- Систематически, *adj.* systématique, raisonné.
 Систръ (*тюмбелецъ у Египтянцы*), *sm.* le sistre.
 Ситарь, *sm.* un tamisier, étaminiere *m.*
 Ситень, *adj.* menu; || *на-тыкъсование*, *adv.* menu.
 — барутъ, *sm.* poudre à giboyer, *f.*
 — ботракъ, *sm.* plante, la jusquiaime, le plantain; || водень —, plaintain aquatique.
 — грісъ, *sm.* la semoule.
 — росенъ джадеъцъ, *sm.* la brouée.
 Ситна дробь, *sf.* cendre de plomb, *f.*
 — мрѣжа, *sf.* le bregin.
 — пила, *sf.* l'écouane *f.*
 Ситникъ *sm.* plante, le scirpe.
 Ситно писмо, *sm.* la minute.
 Ситны брабончицы, *sf.* *pl.* poudre de plomb *f.*
 — безцѣны камацы, *sm.* *p'.* semence de diamants *f.*
 — и дрѣбны работы, *sf.* *pl.* la vétillerie, la minutie, le brimborion; || залѣгачъ съ —, *s.* vétilleur, euse.
 — скуканы вѣглие, *sm.* *pl.* l'aigremore *m.*
 Сито, *sm.* le crible, tamis *m.*; 1. (отъ примы), l'étamine *f.*; 2. (за брашно), le bluteau et blutoir; 3. прѣсъвамъ съ — брашно, *va.* bluter.
 — приличенъ плать, *sm.* l'éffilé *m.*
 Ситуација, *sf.* la situation.
 Сифилитическа болесть, *sf.* pop. la vérole; || прѣхванатъ отъ —, vérolé, *adj.*
 Сифилитически, *adj.* syphilitique, vénérien; || Méd. verolique. [syphylis].
 Сифилисъ (*сѣтвовна болестъ*), *sm.* Méd. la Сифлеорска колыба, *sf.* trou du souffleur, *m.*
 Сифонъ, *sm.* Chir. le siphon et syphon.
 Сициликъ (*дралъ, 6 скрупула*), *sm.* le sicilique.
 Скабиоза (*грѣдна трѣса*), *sf.* la scabieuse.
 Скакалецъ, *sm.* insecte, la sauterelle, cicindèle *f.*; || -лицы (*прѣхвръчи*), *pl.* le criquet. — човѣкъ, *sm.* un cabriolet.
 Скакачъ, ка, *s.* sauteure, euse.
 Скала, *sf.* le roc, la roche, le rocher; 1. Mus. l'échelle *f.*; 2. (нотно азбуки), Mus. la gamme; 3. -лы, *pl.* le brise-lame; 4. Mar. l'étoc *m.*; 5. което расте между —, Bot. rupestre, *adj.*
 Скальдъ (*сѣверенъ постъ*), *sm.* un scalde.
 Скалистъ, *adj.* Géol. rocheux.
 Скалpelъ (*лѣкарско ножче*), *sm.* Anat. le scalpel.
 Скаммонія, *sf.* Pharm. la scammonnée.
 Скара, *sf.* le gril, braisière *f.*; 1. Mar. le caillebotis; 2. печено месо на —, la grillade; 3. пекъ на —, *va.* griller.
 Скарвамса (*съ нѣкого*), *vr.* rompre une lance avec; || fig. s'entre-choquer.
 Скарване, *sm.* la mêlée, correction, morale *f.*; || fig. la saccade. [fièvre —, *sf.*]
 Скарлатина (*трѣска*), *sf.* la scarlatine et Скарясвамъ, *va.* ébaucher; || (курдисвамъ шѣтра), tendre; || -са, *vr.* se mettre.
 Скарясване, *sm.* l'ébauchage *m.*
 Скастревамъ, *va.* sabrer, écharper.
 Скатъ, *sm.* poisson, la raie; || малки —, le ratillon.
 Скачамъ, *va.* sauter, bondir, voltiger, sou-bresauter, cabrioler; 1. (съ конъ), galoper; 2. (пакъ), ressauter; 3. (ѣдишкомъ), fig. caracoler; 4. скача (на едно мѣсто, за конъ), *v. imp.* il piaffe; 5. който скача, bondissant, sautillant, *adj.*
 Скачане, *sm.* le bond, sautilement *m.*, galopade, cabriole *f.*; || (върху конъ съ залавяне за сѣдломъ), la pommade; || (назадъ и напрѣдъ, за конъ), la virevolte.
 Скачаница (*конска*), *sf.* la course; || (съ спѣнки), course au clocher.
 Скачеване, *sm.* l'emboîtement *m.*, chaîne, suite; || (колела), l'engrenage *m.* et -nure *f.*
 Скачеватса (*назадъ колела*), *v. imp.* elles engrenent et s' —, *vr.*
 Скаченъ, *adj.* suivi.
 Скачка, *sf.* le galop.
 Скачишкомъ, *adv.* per saltum.
 Скворецъ, *sm.* oiseau. l'étourneau *m.*; || (косъ), le sansonnet. [le square].
 Скверъ (*оградена градинка на поляни*), *sm.*
 Склетъ (*коститъ на мяртвецъ*), *sm.* le squelette; || fig. la carcasse.
 Скеля, *sf.* le port; 1. (на рѣка), la gare; 2. (за спрада), l'échafaud *m.*; 9. правяне -лы, l'échafaudage *m.*; 4. турянь -лы, *va.* échafauder.
 Скептическа секта, *sf.* l'acatalepsie *f.*
 Скептикъ, *sm.* un sceptique.
 Скептицизъ, *sm.* le scepticisme.
 Скептически, *adj.* sceptique, acataleptique.
 Скерцо, *sm.* Mus. le scherzo.
 Скилла (*морски ракъ*), *sf.* la salicoque et -cot *m.*; || (дрѣбенъ), la crevette ou chevrette.
 Скиния (*колоiba*), *sf.* le tabernacle; || (на засѣть-ть); tabernacle du Seigneur.
 Скиптръ, *sm.* le sceptre. [squirrhe].
 Скиръ (*окорасене*), *sm.* Méd. le squîre et Скитамса, *vr.* errer, rôder, chômer, courir, courir la pretantaine et prétantaine, divague; 1. fam. flâner; 2. (навсѣдѣ), trôler; 3. (на горѣ, на долу), vagabonder et -bonner, vaguer, battre le pavé; 4. (на около), tournailler; 5. който са скита, errant, ambulant, *adj.*
 Скитане, *sm.* la divagation; || (на горѣ, на долу), le vagabondage.
 Скитливъ, *adj.* ambulatoire.
 Скитникъ, ница, *s.* flaneur, euse; un coureur, vagabond, passager, anachorète *m.*; sc. ascète; || fig. errant, *adj.*; || fam. 'haut-le-pied *m.*
 Скитникъ мѣдникаръ, *sm.* un drouineur; || чуваль на —, la drouine.